

Výběrová pravidla

Petr Štěpánek

S využitím materiálu Krzysztofa R. Apta

2006

Logické programování 6

1

Zatím jsme ukázali, že volba přejmenování použité programové klauzule a volba nejobecnější unifikace použitá v SLD-derivačním kroku neovlivňuje výsledek výpočtu až na přejmenování proměnných. Tím jsme vyřešili problémy (C) a (D).

Nyní se budeme věnovat vlivu volby (A), atomu v daném dotazu.

V nejobecnějším pojetí taková volba může záviset na celé “historii” derivace až k nové rezolventě.

Definice. (Výběrové pravidlo)

(i) Necht' $INIT$ označuje množinu počátečních úseků SLD-derivací, jejichž poslední dotaz je neprázdný. *Výběrové pravidlo* R je funkce, která každému počátečnímu úseku z množiny $INIT$ přiřazuje určitý výskyt nějakého atomu v jeho posledním dotazu.

Logické programování 6

2

(ii) Je-li dáno výběrové pravidlo \mathbf{R} , říkáme, že SLD-derivace ξ sleduje výběrové pravidlo \mathbf{R} , jestliže všechny vybrané atomy v derivaci ξ byly vybrány podle pravidla \mathbf{R} .

To znamená, že pro každý počáteční úsek $\xi <$ derivace ξ končící dotazem Q , $\mathbf{R}(\xi <)$ je vybraný atom z Q .

Poznámka. Tak obecná definice výběrového pravidla nám dovoluje vybrat různé atomy v rezolventách, které se objevily více než jednou v dané SLD-derivaci to znamená v totožných rezolventách s různými "historiemi".

Příklad.

Uvažujme výběrové pravidlo \mathbf{LR} , které vybírá nejlevější atom v sudých krocích SLD-derivace a nejpravější atom v lichých krocích

Příklad chování takového pravidla není těžké popsat formálně:

Nechť $P := \{A \leftarrow A\}$ a $Q := A, A$. Potom

$$A, \underline{A} \implies \underline{A}, A \implies A, \underline{A} \implies \dots$$

je SLD-derivace podle pravidla \mathbf{LR} vybraný atom je podtržen. Tedy \mathbf{LR} zde vybírá atomy na různých pozicích ve stejných rezolventách.

Poznámka. Každá SLD-derivace sleduje nějaké výběrové pravidlo.

Nejpřirozenější výběrové pravidlo je *nejlevější výběrové pravidlo*, které vždy vybírá nejlevější atom v daném dotazu.

Následující výsledky ukazují, že je-li dán dotaz Q , každé výběrové pravidlo \mathbf{R} generuje stejnou množinu vypočtených odpovědních substitucí pro úspěšné SLD-derivace Q podle \mathbf{R} .

Začneme pomocným technickým výsledkem , který však má samostatný význam.

Lemma. (Switching)

Mějme dotaz Q_n , který obsahuje dva různé atomy A_1 a A_2 . Předpokládejme, že

$$\xi := Q_0 = \theta_1/c_1 \Rightarrow Q_1 \dots Q_n = \theta_{n+1}/c_{n+1} \Rightarrow Q_{n+1} \Rightarrow \theta_{n+2}/c_{n+2} \Rightarrow Q_{n+2} \dots$$

je SLD-derivace kde

- A_1 je vybraný atom z Q_n
- $A_2\theta_{n+1}$ je vybraný atom z Q_{n+1}

Potom pro nějaká Q_{n+1}' , θ_{n+1}' a θ_{n+2}' platí

- $\theta_{n+1}' \theta_{n+2}' = \theta_{n+1} \theta_{n+2}$
- existuje SLD- derivace

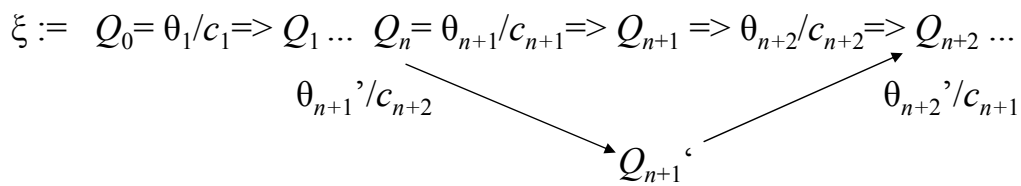
$$\xi' := Q_0 = \theta_1/c_1 \Rightarrow Q_1 \dots Q_n = \theta_{n+1}'/c_{n+2} \Rightarrow Q_{n+1}' \Rightarrow \theta_{n+2}'/c_{n+1} \Rightarrow Q_{n+2} \dots$$

taková, že

- ξ a ξ' se shodují až do rezolventy Q_n
- A_2 je vybraný atom z Q_n
- $A_1\theta_{n+1}'$ je vybraný atom z Q_{n+1}'
- ξ a ξ' se shodují od rezolventy Q_{n+2} dále

Poznámka. Volně řečeno, podle lemmatu je možné dva následující kroky SLD-derivace prohodit, pokud ve druhém kroku je vybrána instance “starého” atomu. Pokud se na Lemma o switchingu budeme odkazovat, budeme říkat, že kroky $(n + 1)$ a $(n + 2)$ v ξ „můžeme přepnout“ .

Situaci znázorňuje následující obrázek

Důkaz. Dříve než budeme “přepínat” (switch) pořadí SLD-derivačních kroků, připomeneme, že tuto možnost jsme dokázali pro unifikace. Pro unifikace zavedeme následující značení:

Jsou-li $A := p(s_1, \dots, s_n)$ $H := p(t_1, \dots, t_n)$
 dva atomy se stejným predikátovým symbolem, množinu rovností k jejich unifikaci $\{s_1 = t_1, \dots, s_n = t_n\}$
 budeme označovat $A = H$.

Nechť $H_1 \leftarrow \mathbf{B}_1$
 je vstupní klauzule pro SLD-derivační krok
 $Q_n = \theta_{n+1}/c_{n+1} \Rightarrow Q_{n+1}$

a $H_2 \leftarrow \mathbf{B}_2$
 je vstupní klauzule pro SLD-derivační krok
 $Q_{n+1} = \theta_{n+2}/c_{n+2} \Rightarrow Q_{n+2}$

Potom θ_{n+1} je mgu pro množinu $A_1 = H_1$
 a θ_{n+2} je mgu pro množinu $A_2\theta_{n+1} = H_2$

Při standardisaci proměnných však dostáváme $H_2\theta_{n+1} = H_2$
 odkud θ_{n+2} je mgu pro množinu $(A_2 = H_2)\theta_{n+1}$.

Podle switchingového lemmatu pro unifikace existují relevantní unifikace

$$\begin{array}{l} \theta_{n+1}' \text{ pro množinu } A_2 = H_2 \\ \theta_{n+2}' \text{ pro množinu } (A_1 = H_1)\theta_{n+1}' \end{array}$$

takové, že platí

$$\theta_{n+1}'\theta_{n+2}' = \theta_{n+1}\theta_{n+2} \quad (1)$$

a

$$\text{Var}(\theta_{n+2}') \subseteq \text{Var}(\theta_{n+1}\theta_{n+2}) \cup \text{Var}(A_1 = H_1) \cup \text{Var}(A_2 = H_2) \quad (2)$$

Navíc podle lemmatu o disjunktnosti a standardizace proměnných platí

$$\text{Var}(H_1 \leftarrow \mathbf{B}_1) \cap (\text{Var}(Q_n) \cup \text{Var}(H_2 \leftarrow \mathbf{B}_2)) = 0$$

odkud z relevance substituce θ_{n+1}' dostáváme

$$\text{Var}(H_1 \leftarrow \mathbf{B}_1) \cap \text{Var}(\theta_{n+1}') = 0 \quad (3)$$

Předpokládejme, že

$$Q_n := \mathbf{A}, A_1, \mathbf{B}, A_2, \mathbf{C}$$

kde bez újmy na obecnosti můžeme předpokládat, že A_1 se v Q_n vyskytuje dříve než A_2 .

Z rozšířené verze lemmatu o disjunktnosti (vstupní klauzule d_{i+1} je disjunktní se všemi rezultanty R_j , $j \leq i$, tedy i s dotazy Q_j) plyne, že vstupní klauzule $H_2 \leftarrow \mathbf{B}_2$ je disjunktní v proměnných s dotazem Q_n . Použitím této vstupní klauzule na Q_n dostáváme

$$Q_{n+1}' := (\mathbf{A}, A_1, \mathbf{B}, \mathbf{B}_2, \mathbf{C})\theta_{n+1}'$$

a z disjunktnosti vstupní klauzule (která je variantou c_{n+2}) v proměnných, potom i

$$Q_n = \theta_{n+1}'/c_{n+2} \Rightarrow Q_{n+1}'$$

První krok vyhýbky z obrázku jsme zvládli, zbývá ještě druhý. Začneme počítat

$$\begin{aligned}
 & \theta_{n+2}' \\
 = & \quad \{\text{definice rezolventy}\} \\
 & (\mathbf{A}, \mathbf{B}_1, \mathbf{B})\theta_{n+1}\theta_{n+2}\mathbf{B}_2\theta_{n+2}, \mathbf{C}\theta_{n+1}\theta_{n+2} \\
 = & \quad \{\text{z lemmatu o disjunktnosti } (Var(Q_n) \cup Var(H_2 \leftarrow \mathbf{B}_2)) = 0\} \\
 & (\mathbf{A}, \mathbf{B}_1, \mathbf{B}, \mathbf{B}_2, \mathbf{C})\theta_{n+1}\theta_{n+2} \\
 = & \quad \{(1)\} \\
 & (\mathbf{A}, \mathbf{B}_1, \mathbf{B}, \mathbf{B}_2, \mathbf{C})\theta_{n+1}'\theta_{n+2}' \\
 = & \quad \{(3)\} \\
 & \mathbf{A}\theta_{n+1}'\theta_{n+2}'\mathbf{B}_1\theta_{n+2}'(\mathbf{B}, \mathbf{B}_2, \mathbf{C})\theta_{n+1}'\theta_{n+2}'
 \end{aligned}$$

takže $\theta_{n+2}'/c_{n+1} \Rightarrow Q_{n+2}$ při použití vstupní klauzule $H_1 \leftarrow \mathbf{B}_1$.

Tedy

$$Q_0 = \theta_1/c_1 \Rightarrow Q_1 \dots Q_n = \theta_{n+1}'/c_{n+2} \Rightarrow Q_{n+1} \Leftarrow \theta_{n+2}'/c_{n+1} \Rightarrow Q_{n+2} \dots$$

je opravdu SLD-derivace protože (1), (2), (3) a lemma o disjunktnosti zaručují standardizaci proměnných.

[Tím je switchingové lemma dokázáno.]

Poznámka. Poslední krok důkazu je subtilnější než se zdá. Bylo by třeba ověřit, že platí

$$Var(\theta_{n+2}') \subseteq Var(\theta_{n+1}) \cup Var(\theta_{n+2}) \cup Var(Q_n) \cup Var(H_1) \cup Var(H_2)$$

(Úloha pro volné chvíle)

Ted' můžeme vyslovit hlavní výsledek o nezávislosti množiny vypočtených odpovědních substitucí na volbě výběrového pravidla.

Definice. (Ekvivalentní SLD-derivace)

Říkáme, že dvě SLD-derivace ξ a ξ' pro $P \cup \{Q\}$ jsou ekvivalentní, jestliže

- obě jsou úspěšné,
- mají stejnou délku,
- a jejich množiny vypočtených substitucí jsou stejné .

Věta. (Nezávislost na volbě výběrového pravidla)

Pro každou úspěšnou SLD-derivaci ξ pro $P \cup \{Q\}$ a výběrové pravidlo \mathbf{R} , existuje úspěšná SLD-derivace ξ' pro $P \cup \{Q\}$ podle \mathbf{R} , která je ekvivalentní s ξ .

Důkaz. Necht'

$$\xi := Q_0 = \theta_1/c_1 \Rightarrow Q_1 \dots Q_{n-1} = \theta_n/c_n \Rightarrow Q_n$$

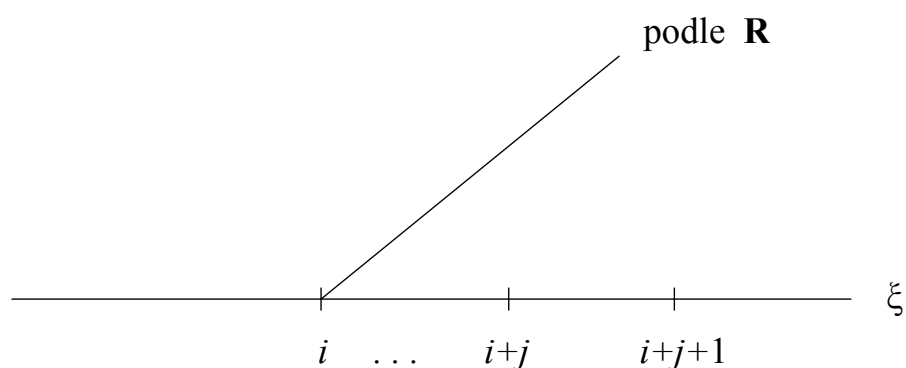
kde $Q_n = \square$ je úspěšná SLD-derivace pro $P \cup \{Q\}$. Necht' i je nejmenší index takový, že atom vybraný v dotazu Q_i se liší od atomu A vybraného pravidlem \mathbf{R} .

ξ je úspěšná derivace, takže pro nějaké $j > 0$ je vybrána instance $A\theta_{i+1} \dots \theta_{i+j}$ atomu A z Q_{i+j} .

Pokud takový index neexistuje, potom derivace ξ sleduje výběrové pravidlo \mathbf{R} .

V ostatních případech můžeme říci, že i je první místo, kde se ξ odchyluje od výběrového pravidla \mathbf{R} a j je „odklad výběru“ ξ vzhledem k \mathbf{R} .

Situaci můžeme zachytit následujícím obrázkem.

Budeme definovat dvojici přirozených čísel $(n-i, j)$ jako index “odchyl-odlož” vzhledem k R . Pokud ξ sleduje pravidlo R , položíme $i = n, j = 0$. V takovém případě je hodnota indexu $(0,0)$.

Tvrzení věty budeme dokazovat indukcí podle dvojic “odchyl-odlož” při lexikografickém uspořádání.

Pokud je hodnota indexu $(0,0)$ derivace ξ je podle výběrového pravidla R .

V ostatních případech můžeme použít Switchingového lemmatu a přepnout kroky $(i+j)$ a $(i+j+1)$ v ξ a získat tak ekvivalentní SLD-derivaci ξ' pro $P \cup \{Q\}$.

Dvojice odpovídající ξ' pak bude

- $(n - i, j - 1)$ je-li $j > 1$,
- $(n - (i + 1), k)$ pro nějaké $k \geq 0$, je-li $j = 1$.

V obou případech dostaneme index, který je lexikograficky menší než index $(n - i, j)$. Podle indukčního předpokladu je ξ' ekvivalentní s nějakou SLD-derivací podle R takže totéž platí i pro ξ .

Ukázali jsme, že úspěšné SLD-derivace řídicí se různými výběrovými pravidly jsou ekvivalentní. Tím jsme ukázali, že možnost volby podle bodu (A) neovlivňuje množiny vypočtených odpovědních substitucí.

K analýze voleb v bodech (A), (C), (D) stačilo probírat jednotlivé SLD-derivace. Naproti tomu vliv volby aplikovatelné klauzule z programu, která je formulována v bodu (B), je třeba analyzovat na množině všech výpočtů daného programu.

Jde o množinu SLD-derivací, která se přirozeným způsobem dělí do kategorií podle použitého výběrového pravidla.

Jednotlivé kategorie lze reprezentovat pomocí tak zvaných SLD-stromů.

Nezávislost na volbách podle bodů (A), (C), (D) dovoluje takové stromy definovat úsporně.

Definice. (SLD-stromy)

SLD-strom pro $P \cup \{Q\}$ při použití výběrového pravidla \mathbf{R} , je strom takový, že platí

- (i) jeho větve jsou SLD-derivace pro $P \cup \{Q\}$ podle \mathbf{R} ,
- (ii) uzly stromu jsou dotazy odpovídající derivace,
- (iii) každý uzel (dotaz) Q' s vybraným atomem A má jediného následníka pro každou klauzuli $c \in P$ použitelnou k A , který je rezolventou Q' a c vzhledem k A .

Definice. (Úspěšné stromy)

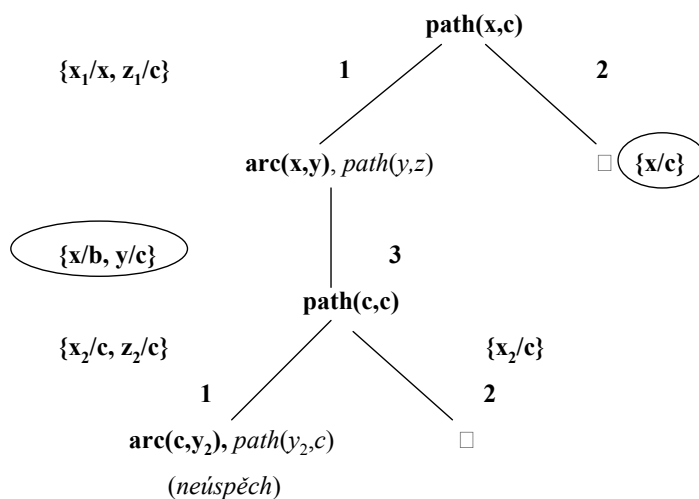
- (i) Říkáme, že SLD-strom je *úspěšný*, jestliže obsahuje prázdný dotaz,
- (ii) říkáme, že SLD-strom je *konečně selhávající (neúspěšný)*, je-li konečný a neúspěšný.

Jinými slovy, SLD-strom je úspěšný, jestliže některá z jeho větví je úspěšná SLD-derivace. SLD-strom je konečně selhávající, jestliže každá jeho větev je neúspěšná.

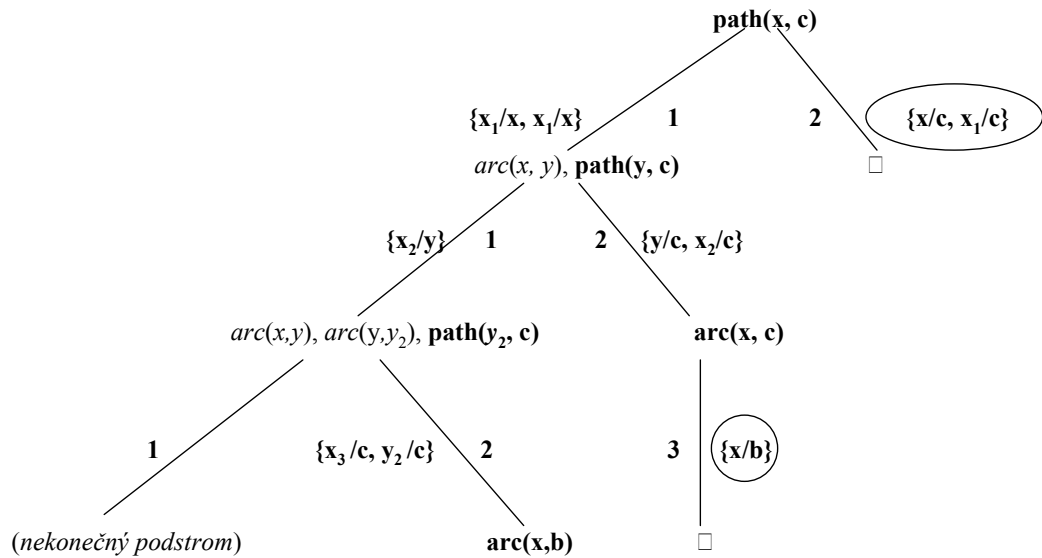
Příklad.

Hledáme cestu v orientovaném grafu, který má dva vrcholy b, c a jedinou orientovanou hranu (b, c) . Hranu označujeme predikátem arc , existenci cesty z uzlu x do uzlu y označujeme predikátem $path$. Situaci lze popsat logickým programem $PATH$.

1. $path(x, z) \leftarrow arc(x, y), path(y, z)$.
2. $path(x, x) \leftarrow$.
3. $arc(b, c) \leftarrow$.

Úspěšný SLD-strom s výběrem nejlevějšího atomu. Množina vypočtených odpovědných substitucí sestává ze dvou prvků $\{x/b\}$ a $\{x/c\}$. Je to konečný strom.

Úspěšný SLD-strom s výběrem nejpravějšího atomu. Množina vypočtených odpovědních substitucí sestává ze dvou prvků $\{x/b\}$ a $\{x/c\}$. Strom obsahuje nekonečnou větev.

Poznámka. Při dané definici SLD-stromu se nemusí všechny SLD-derivace pro $P \cup \{Q\}$ podle \mathbf{R} objevit v každém SLD-stromu pro $P \cup \{Q\}$ podle \mathbf{R} .

Definice. (Výběrová pravidla nezávislá na variantách)

Říkáme, že výběrové pravidlo \mathbf{R} je nezávislé na variantách, jestliže ve všech počátečních úsecích SLD-derivací, které jsou podobné, \mathbf{R} vybere v posledním dotazu (rezolventě) atom na stejné pozici.

Poznámka 1. Výběr nejlevějšího atomu je příkladem výběrového pravidla nezávislého na variantách. Opačným příkladem je pravidlo vybírající nejlevější atom, je-li v posledním dotazu proměnná x a v ostatních případech vybírá nejpravější atom.

Máme-li program $\{p(y) \leftarrow p(y)\}$ a dotaz $p(x), q(x)$ a dvě jeho rezolventy $p(x), q(x)$ a $p(y), q(y)$, v prvním dotazu je vybrán první atom a ve druhém dotazu druhý atom.

Přitom každá SLD-derivace sleduje nějaké výběrové pravidlo nezávislé na variantách. Můžeme totiž fragment použitého výběrového pravidla vhodným způsobem dodefinovat.

Také platí, že každý SLD-strom je sestrojen podle nějakého pravidla nezávislého na variantách.

Věta. (O větvích)

Mějme libovolný SLD-strom T pro $P \cup \{Q\}$ podle výběrového pravidla R nezávislého na variantách. Potom každá SLD-derivace pro $P \cup \{Q\}$ podle R je podobná některé větvi stromu T .

Poznámka 2. Použijeme-li výběrové pravidlo závislé na variantách z předchozího příkladu, nahlédneme, že Věta o větvích neplatí pro každé výběrové pravidlo.

Nyní můžeme dokázat tvrzení, které bylo naznačeno ve dvou zobrazených SLD-stromech.

Důsledek. (Nezávislost na výběru pořadí klauzulí z programu)

Pokud existuje úspěšný SLD-strom pro $P \cup \{Q\}$, potom jsou všechny SLD-stromy pro $P \cup \{Q\}$ úspěšné.

Důkaz. Máme-li úspěšnou SLD-derivaci pro $P \cup \{Q\}$ a libovolný SLD-strom T . Podle Poznámky 1 je T sestrojen pomocí nějakého pravidla R nezávislého na variantách.

Podle Věty o nezávislosti na volbě výběrového pravidla existuje úspěšná SLD-derivace ξ , podle R .

Podle Věty o větvích je ξ podobná některé větvi stromu T , to znamená, že T je také úspěšný.

Mějme dvě SLD-derivace

$$\xi := Q_0 = \theta_1/c_1 \Rightarrow Q_1 \dots Q_n = \theta_{n+1}/c_{n+1} \Rightarrow Q_{n+1} \dots$$

$$\xi' := Q_0' = \theta_1'/c_1 \Rightarrow Q_1' \dots Q_n' = \theta_{n+1}'/c_{n+1} \Rightarrow Q_{n+1}' \dots$$

Říkáme, že tyto SLD-derivace jsou *podobné* jestliže platí

$$\xi := Q_0 = \theta_1/c_1 \Rightarrow Q_1 \dots Q_n = \theta_{n+1}/c_{n+1} \Rightarrow Q_{n+1} \dots$$

$$\xi' := Q_0' = \theta_1'/c_1 \Rightarrow Q_1' \dots Q_n' = \theta_{n+1}'/c_{n+1} \Rightarrow Q_{n+1}' \dots$$

$$Q_n = \theta_{n+1}/c_{n+1} \Rightarrow Q_{n+1}$$